

Navn på høringsinstans

Nord-Hålogaland biskop

Type høringsinstans

Biskop

Bispedømmetilhørighet

Nord-Hålogaland

Tilleggsspørsmål 1 fra Kirkerådet:

Utvalget understreker at det er en indre sammenheng mellom de enkeltanbefalingene som legges fram og at de samlet sett utgjør en helhet som er ment å videreføre og styrke sammenhengen og helheten i det pedagogiske arbeidet i Den norske kirke.

Har høringsinstansen en overordnet kommentar til denne helheten i rapporten?

Nord-Hålogaland bispedømmeråd er glad for rapporten "Helhet, integrering og sammenheng i kirkelig undervisning og læring" og for det grundige arbeidet som ligger til grunn for den. Rapporten gir også flere gode forslag til hvordan en kan arbeide videre med kirkelig undervisning med erfaringene fra trosopplæringsattsningen. Et av de viktigste overordnede forslagene i rapporten er tanken om helhetlig organisering, planverk, organisatoriske rammer og økonomisk forvaltning av kirkens undervisningsarbeid – herunder:

- o Holde sammen trosopplæring og annen kirkelig undervisning og bygge ned kunstige skiller mellom «typer» kirkelig undervisning (trosopplæring, langsgående kontinuerlig arbeid, trosopplæring for voksne, etc.)
- o En enhetlig og forutsigbar forvaltning av nasjonale tilskuddsordninger for kirkelig undervisning
- o En gjennomgående organisering av kirkelig undervisning med en gjennomgang av lokalt ansvar og ledelse.

Bispedømmerådet går inn for å videreføre benevnelsen «trosopplæring» og med dette betegne et helhetlig og sammenhengende kirkelig undervisningsfelt (jf. pkt 3.1.). I dette høringssvaret benyttes for klarhetens skyld likevel terminologien slik den er i dag: «Trosopplæring» knyttet til trosopplæringsreformen, og «kirkelig undervisning» som samlebetegnelse på både trosopplæring og annen kirkelig undervisning. Nord-Hålogaland biskop stiller seg bak Nord-Hålogaland bispedømmeråds høringssvar, slik at det følgende høringssvaret gjelder for begge instansene (selv om det i det videre kun refereres til bispedømmerådets meninger).

Del 1 Mål og innhold:

Formål og overordnet målsetting

1.1. Den norske kirkes målsetting om bredde, systematikk og sammenheng i det pedagogiske arbeidet bør videreføres.

➤ Kapittel 4.1 side 29

➤

Enig

2. Teologisk, ekklesiologisk og pedagogisk grunnlagstenkning

2.1. Det bør legges til grunn en helhetlig og vid forståelse av kirkens pedagogiske arbeid. Det som i dag omtales som trosopplæring, bør integreres i Den norske kirkes helhetlige undervisningsarbeid og -felt.

➤ Kapittel 4.2 side 31

Enig

2.2. Undervisningsfeltet i Den norske kirke bør forankres i en helhetlig og eksplisitt teologisk og pedagogisk grunnlagstenkning som både rommer spesifikke undervisningsaktiviteter og elementer av kirkelig undervisning og læring i andre deler av Den norske kirkes virksomhet.

➤ Kapittel 4.2 side 35

Enig

3. Benevnelse

3.1. Dagens ordning med trosopplæring bør inngå i en helhet og sammenheng med Den norske kirkes undervisningsfelt og benevnes som «Kirkelig undervisning og læring».

➤ Kapittel 4.3 side 37

Uenig

Benevnelsen trosopplæring bør videreføres

4. Målgruppe

4.1. Målgruppen for kirkelig undervisning og læring bør omfatte alle døpte og alle interesserte.

➤ Kapittel 4.4 side 39

Enig

4.2. Målgruppen for kirkelig undervisning og læring bør legge livslang læring til grunn og omfatte både barn, unge og voksne.

➤ Kapittel 4.4 side 39

Enig

5. Planverk

5.1. Det bør utarbeides et helhetlig, overordnet planverk for kirkelig undervisning og læring som omfatter en revidert og mer eksplisitt grunnlagstenkning og verdigrunnlag, samt rammeplaner for ulike målgrupper.

➤ Kapittel 4.5 side 40

Enig

5.2. Rammeplanene for de ulike målgruppene bør være på et mer overordnet nivå som dermed gir større lokalt handlingsrom.

➤ Kapittel 4.5 side 40

Enig

5.3. I det helhetlige, overordnede planverket bør det utarbeides rammeplaner for henholdsvis

5.3.1. barn 0–14 år

5.3.2. konfirmasjonstiden

5.3.3. ungdom 15–19 år

5.3.4. voksne

➤ Kapittel 4.5 side 40

Uenig

Andre forslag med begrunnelse

I Nord-Hålogaland bispedømme flytter ungdom ofte vekk fra sine lokalsamfunn for å gå på videregående skole. Vi er derfor glade for satsningen på aldersgruppen etter konfirmasjonsalder (15-19 år). Samtidig påpeker utvalget selv at deres forslag til inndeling ikke er helt i sammenheng med kirkens ungdomssatsning «Kirke 18-30». I tillegg er ungdomsdemokratiet i Den norske kirke definert som fra 15-30 år. Vi mener derfor at det er grunn til å se nærmere på hvordan en tilrettelegger inndelingen 15-19 år i rammeplanen og koordinerer den med kirkens øvrige ungdomssatsninger.

5.4. I stedet for kjernetekster bør undervisningsaktiviteter følge kirkeårssyklusen og tar utgangspunkt kirkeårets tekster, tilhørende salmer og andre kirkemusikalske og -kulturelle uttrykk.

➤ Kapittel 4.5 side 43

Enig

6. Forholdet mellom lokalt handlingsrom og nasjonal styring

6.1. Den sentrale styringen av undervisningsfeltet bør bli mer overordnet, mens det bør gis større handlingsrom på lokalt nivå innenfor det rammeverket som gis.

➤ Kapittel 4.6 side 44

Enig

Tilleggsspørsmål 2 fra Kirkerådet:

Hvordan bør ordningen for godkjenning av plan for undervisningsfeltet være i fremtiden?

Ordningen bør fortsatt være at plan for undervisningsfeltet sendes til godkjenning hos biskop etter vedtak i menighetsrådet.

Bispedømmerådet ser at en tung planprosess ofte også kan være til hinder for at en plan utvikles slik at den er i takt med det arbeidet som faktisk blir gjort, og er det verktøyet den er ment å være i lokalmenigheten. Samtidig mener vi at dersom en fortsatt skal knytte store deler økonomi til et spesifikt fagområde, bør det være en tydelig både faglig og innholdsmessig oppfølging. Signaler fra kirkelige undervisningstilsatte i vårt bispedømme viser også at biskopens godkjenningsmyndighet er viktig for å få til ordentlige og forpliktende prosesser omkring planarbeidet lokalt i menighetene.

6.2. Ressursbanken og mulighetene for og tilgang til informasjons- og erfaringsdeling, ressurser og materiell bør videreføres og styrkes.

➤ Kapittel 4.6 side 44

Enig

6.3. Arbeidet med digitale, pedagogiske ressurser bør styrkes både på lokalt og sentralt nivå og må ses i sammenheng med Den norske kirkes digitale satsing.

➤ Kapittel 4.6 side 44

Enig

7. Mangfold og likeverd

7.1. Perspektivene på mangfold og likeverd bør styrkes i den teologiske og pedagogiske grunnlagstenkingen og tydeligere slå fast alles mulighet til å delta.

- 7.2. Ressursbanken bør gjennomgående tematisere inkludering og universell utforming i undervisningsopplegg og pedagogiske ressurser.
- 7.3. Inkludering og universell utforming bør være tema i kompetansehevede tiltak.

8. Forholdet mellom «bredde» og «kontinuerlig»

8.1. Målet om kvalitativ og kvantitativ bredde bør opprettholdes. Breddetiltakene er nødvendig for å nå medlemmene i en folkekirke og tiltakene har skapt vekst og utviklet gudstjenestelivet.

➤ Kapittel 4.8 side 46

Enig

Nord-Hålogaland bispedømmer mener at det er viktig å opprettholde målene om kvalitativ og kvantitativ bredde. Likevel understreker bispedømmerrådet at disse målene ikke bør knyttes for tett til finansiering og rapportering, da vi med det risikerer å vi å videreføre breddetiltakenes «særstilling» og det kunstige skillet til resten av trosopplærings-satsingen.

8.2. Det som oppleves som et kunstig og organisatorisk skille mellom tidsavgrensede breddetiltak og kontinuerlig arbeid bør bygges ned. Det bør legges en helhetlig forståelse av og målsetting for kirkelig undervisning og læring til grunn, slik at tiltakene utfyller hverandre. Det bør tas nødvendige grep på alle nivå slik at tiltakene kan ses i sammenheng.

➤ Kapittel 4.8 side 46

Enig

Bispedømmerrådet mener at noe av det som har ført til det utilsiktede skillet mellom tidsavgrensede breddetiltak og kontinuerlig arbeid i tillegg til det utvalget nevner, har vært finansieringsmodellen til trosopplæringsreformen som i stor grad har vært knyttet til breddetiltakene og en systematisk og sammenhengende trosopplæring. Dette er det historiske og forståelige grunner til.

Derfor mener bispedømmerrådet at dersom en ønsker å bygge ned det som oppleves som et kunstig skille mellom tidsavgrensede breddetiltak og kontinuerlig arbeid, må dette få konsekvenser for hvordan den framtidige kirkelige undervisningen finansieres. En må kunne bruke «trosopplærings-ressurser» (tilsatte eller økonomiske midler tildelt gjennom trosopplæringsstilskudd) friere i alt kirkens pedagogiske arbeid, uavhengig av om det er kontinuerlige eller tidsavgrensede tiltak. Dersom dette kombineres med et fortsatt fokus på en systematisk og sammenhengende trosopplæring/kirkelig undervisning, vil det å oppnå det ønskede samvirke mellom bredde- og dybde, langsgående og tidsavgrensede tiltak, sannsynligvis bli lettere.

9. Trosopplæring i hjemmet

9.1. Både Den norske kirkes grunnlagstenkning og rammeplaner bør eksplisitt omtale og understøtte kirkens undervisning og læring i hjemmet som en naturlig del av undervisningsoppdraget.

➤ Kapittel 4.9 side 49

Enig

9.2. Det bør utarbeides mer materiell som kan understøtte foreldrenes arbeid med kirkelig undervisning og læring i hjemmet, herunder også digitale ressurser.

➤ Kapittel 4.9 side 49

Enig

9.3. Oppfølging av faddere bør styrkes, og det må arbeides fram hensiktsmessige system for å få tillatelse til oppfølging av fadderne som tar nødvendige personvern hensyn.

➤ Kapittel 4.9 side 49

Enig

10. Barnehage/skole-kirkesamarbeid

10.1. Barnehage/skole-kirkesamarbeidet bør utredes nærmere.

11. SFO-satsing

11.1. Det bør satses mer på skolefritidstilbud i regi av Den norske kirke og med utgangspunkt i rammeplan for SFO.

➤ Kapittel 4.11 side 54

Enig

Bispedømmerådet mener at det er positivt med økt tilrettelegging for sfo-tilbud i regi av den norske kirke, og vet at dette fungerer flere steder i vårt bispedømme.

12. Samiske perspektiver, samisk trosopplæring og døvekirkens trosopplæring

12.1. Samiske perspektiver bør være en del av grunnlagstenkning for kirkelig undervisning og læring.

12.2. Kunnskap om det samiske bør fortsatt være en del av den norskspråklige planen.

12.3. Arbeidet med revidering av rammeplan for samisk kirkelig undervisning og læring bør skje parallelt med de andre rammeplanene.

12.4. Planverkets overordnede del (grunnlagstenkningen) bør foreligge på samiske språk.

12.5. I arbeidet med grunnlagstenkningen for kirkelig undervisning og læring bør døves erfaring som minoritet tas med.

12.6. Arbeidet med revidering av rammeplan for kirkelig undervisning og læring for døve bør skje parallelt med de andre rammeplanene.

Eventuelt øvrige kommentarer til del 1

Pkt 5.4: Det er selvsagt uheldig at kjernetekstene i noe grad har fortrenget enkelte kirkeårstekster. Kjernetekstene er likevel viktig som en konkretisering av hvilke tekster det er klokt å få kjennskap til, og som flere menigheter har hatt god nytte av, spesielt i små menigheter med få gudstjenester. Nord-Hålogaland bispedømme forslår derfor – delvis som utvalget anbefaler – at kirkelige undervisningsaktiviteter tar utgangspunkt i kirkeårssyklusen med tilhørende tekster – men at en likevel beholder kjernetekstene i et planverk som alternativ der det er vanskelig/ikke naturlig å bruke kirkeårstekstene.

Pkt 12 Bispedømmerådet reagerer på at rapporten grupperer samiske perspektiver og døvekirken under «Urfolks- og minoritetsperspektiv», og mener samisk kirkeliv og døvekirken burde vært behandlet hver for seg. Videre ønsker bispedømmerådet å påpeke at uttrykket «det samiske», brukt i anbefaling 12.2, er en generaliserende omtale som ikke er heldig. Bispedømmerådet er videre enige i samtlige forslag under pkt 12. I tillegg vil vi understreke at det er et sterkt behov for mer undervisnings- og ressursmaterieell på samiske språk. Kirkelige undervisningstilsatte hos oss i samiskspråklige menigheter bruker uforholdsmessig mye tid på oversettelses- og tekstarbeid. Samtidig er det også utfordrende å bare «oversette» gode opplegg til samiske språk, siden det er flere kulturelle forutsetninger det ikke tas hensyn til ved en ren oversettelse. I sammenheng med at en i pkt 12.1 over ønsker at samiske perspektiver «bør være en del av grunnlagstenkning for kirkelig undervisning og læring» bør en også legge en slik tenkning til grunn for utvikling av trosopplæringstiltak på både samiske språk og norsk. Videre er det også et behov for utvikling av fremtidige planressurser og undervisningsopplegg på kvensk språk.

Del 2 Organisatoriske rammer:

13. Plan og rapporteringsverktøy

- 13.1. Sammenhengen mellom plan og rapportering bør styrkes, være både kvalitativt og kvantitativt orientert og i større grad ses på som strategiske verktøy for evaluering og utviklingsarbeid.

➤ Kapittel 5.1 side 58

Enig

- 13.2. Rapportering på kirkelig undervisning og læring på lokalt plan bør være helhetlig og tverrfaglig.

➤ Kapittel 5.1 side 58

Enig

- 13.3. Helhetlig menighetsplan bør gjøres obligatorisk på sikt.
➤ Kapittel 5.1 side 59

Uenig

14. Økonomi og tilskuddsforvaltning

- 14.1. Økonomien må sikres i fortsettelsen, minst på det nivået det er i dag.
14.2. Det er behov for å utrede mulige endringer i kriteriene for fordeling av tilskuddet til fellesrådene, for eksempel med utgangspunkt i tildeling på grunnbeløp eller pr. døpt, samt ett felles fordelingsystem for kirkelig undervisning og læring der sentralt finansierte kateketstillinger inngår i ordningen.
14.3. Ved mindreforbruk av tildelte midler bør det i større grad kunne være mulig å sette av udisponerte midler for større satsinger og mer langsiktighet i arbeidet med kirkelig undervisning og læring.
➤ Kapittel 5.2 side 60

Enig

Tilleggsspørsmål 3 fra Kirkerådet:

I dag håndteres mindreforbruk forskjellig i de ulike bispedømmerådene.
Hvordan bør det håndteres i fremtiden?

Praksisen knyttet til mindreforbruk bør fortsatt være forskjellig fra bispedømmeråd til bispedømmeråd.

- 14.4. Tilskudd til kirkelig undervisning og læring bør ses uavhengig av andre inntektskilder også når det gjelder rapporteringen.
➤ Kapittel 5.2 side 60

Enig

- 14.5. Tilskuddet til lokalkirken bør sendes til fellesrådsnivået for hensiktsmessig ressursutnytting.
➤ Kapittel 5.2 side 60

Enig

15. Organisering og ledelse

- 15.1. Det bør sikres tilstrekkelige ressurser til fagutvikling for ansatte på lokalt, regionalt og nasjonalt nivå.
15.2. Det bør vurderes hvilket nivå som skal utøve den faglige og strategiske ledelsen, om det skal være sokn, fellesråd, prosti eller bispedømme.

16. Stillingstyper, - andel og -benevnelser

- 16.1. Det bør være en stillingsandel på minimum 50 % for å forhindre at det blir for mange små stillinger som arbeider med kirkelig undervisning og læring.

➤ Kapittel 5.4 side 65

Uenig

Bispedømmerrådet mener at i Nord-Hålogaland er det såpass mange små sokn med såpass store geografiske avstander at det ikke er praktisk mulig med dagens tilskuddsnivå å gjennomføre en minimumsgrense på 50% stilling. Vi mener likevel det er viktig å i størst mulig grad tilrettelegge for større stillinger der dette er mulig. Det bør derfor oppmuntres og legges til rette for samarbeid mellom fellesråd om større stillinger innen kirkelig undervisning.

- 16.2. Tjenesteordningene, spesielt for kateket og prest, bør gjennomgås og revideres og det bør samtidig ses på samordning på tvers med tanke på kirkelig undervisning og læring.

➤ Kapittel 5.4 side 65

Enig

Bispedømmerrådet gjenkjenner utfordringen med at det er stor variasjon i hvor mye katekettjenesten i menighetene har vært involvert i trosopplæringen. En samordning av trosopplæring og kirkens øvrige undervisningsarbeid bør involvere en gjennomgang av tjenesteordninger for både kateketer og prester med sikte på å tydeliggjøre ansvarsforhold i og for kirkelig undervisning.

- 16.3. Samlebetegnelse for kirkelig undervisning og læring og stillinger i kirkelig undervisning og læring bør være «undervisningstjenesten» og «undervisningsansatte».

17. Kompetansekrav og kompetansebehov

- 17.1.1. Det bør arbeides systematisk for at alle som har undervisningsstilling i Den norske kirke har en minimumskompetanse på 30 studiepoeng pedagogikk og 30 studiepoeng kristendomsfag.

- 17.1.2. I en funksjon som kirkelig undervisningsleder bør kompetansekravet være tilsvarende som kompetansekravene til kateketstilling.

➤ **Kapittel 5.5 side 69**

Enig

- 17.1.3. Det bør vurderes å stille krav om praktisk-teologisk (kateketisk) kompetanse på bachelornivå for de som ikke innehar dette.

➤ Kapittel 5.5 side 69

Uenig

I vårt bispedømme tilsettes det flere menighetspedagoger på dispensasjon i kateketstillinger. Dette er gjerne lærere eller andre som innehar nok pedagogisk kompetanse til å kvalifisere som menighetspedagog etter dagens kompetansekrav. I samarbeid med fellesrådet tilrettelegger vi for videreutdanning med sikte på at den som er tilsatt kan kvalifisere som kateket. På denne måten fungerer menighetspedagognivået som en rekrutteringsarena til kateketstillinger. Dersom vi skulle hatt ytterligere krav om 30 stp. kateketikk for å kunne bli tilsatt som menighetspedagog, ville flere av disse kun kunne tilsettes som menighetsarbeidere og vi ville trolig mistet denne søkergruppen.

- 17.2. Satsingen på systematiske kompetanseutviklingstiltak og stipendordninger bør fortsette. Disse er viktige for å styrke ansattes mulighet til å heve formell kompetanse.
- 17.3. Det kontinuerlige pedagogiske utviklingsarbeidet i menighetene bør styrkes gjennom systematisk arbeid med profesjonelle læringsmiljø i undervisningstjenesten, også lokalt (fellesråds-/prostinivå) og regionalt (bispedømmenivå).
- 17.4. Arbeidsgiver må sørge for kontinuerlig kompetanseutvikling innenfor ulike relevante fagområder (slik som sosial-, spesial- og allmenn pedagogikk, digital kompetanse, frivillighet) og legge til rette for tverrfaglig samarbeid om kirkelig undervisning og læring.

18. Frivillighet

- 18.1. Kompetansen på frivillighet bør styrkes hos sentrale nøkkelpersoner i menighetenes stab.
- 18.2. Det bør arbeides med å legge til rette for ulike typer frivillighet.
- 18.3. For å nå målene med kirkelig undervisning og læring bør det arbeides mer med strategisk ledelse av frivillige.

19. Samarbeid med barne- og ungdomsorganisasjoner

- 19.1. Samarbeidet mellom Den norske kirke og organisasjonene i lys av målene for kirkelig undervisning og læring må fortsatt styrkes.

20. Forskning, evaluering og fagutvikling

- 20.1. Det bør fortsatt satses på forskning på kirkelig undervisning og læring, i rammen av en helhetlig kirkelig FOUI-strategi.

Eventuelt øvrige kommentarer til del 2

Pkt. 13.3: Bispedømmerådet er positive til helhetlig menighetsplan, og ser at trosopplærings-rapporteringen gir et godt utgangspunkt for arbeidet med denne. Likevel mener vi at så lenge en av forutsetningene for rapporteringen i trosopplæringsarbeidet er den tette koblingen mot finansieringen av arbeidet, er det viktig at rapporteringen på kirkelig undervisning/trosopplæring fortsatt er en egen og obligatorisk del og ikke blir et «underpunkt» av helhetlig menighetsplan,

Denne koblingen er mye mindre tydelig i det øvrige kirkelige arbeidet, i tillegg til at plan for kirkemusikk og diakoni er frivillige samt at liturgisk grunnordning for menighetene har sine egne godkjenningsrutiner. Mangelen på en slik tydelig kobling vil gjøre at et helhetlig plan- og rapporteringsarbeid som er obligatorisk, ikke er den beste måten å oppmuntre til utvikling i menighetens øvrige arbeid, særlig i små menigheter hvor vi ikke ønsker en økt byrde på administrasjonen.

Pkt. 14: Bispedømmerrådet erfarer at:•En stor utfordring ved dagens satser i trosopplæringstilskuddet er at de ikke følger den demografiske utviklingen i sokna. Vi mener dette løpende/intervallmessig burde justeres etter slik utvikling. •Små menigheter fortsatt får for lite i tilskudd til å effektivt kunne drive trosopplæring. Tanken med et større grunnbeløp bør utredes videre. Dette blir særlig viktig for områder som opplever fraflytting, dersom en også skal ta hensyn til demografisk utvikling. •Det ville være formålstjenlig å lage et felles fordelingssystem for kirkelig undervisning der også sentralt finansierte kateketstillinger inngår. Å skille mellom tradisjonelle kateketoppgaver og trosopplæringsrelaterte oppgaver oppleves også som et «kunstig skille» for menigheter. •Kirkelige undervisning har også blitt finansiert gjennom andre kilder enn trosopplæringsmidler og sentrale kateketstillinger. I konfirmasjonsundervisning skal f.eks. materiell dekkes over fellesrådets ordinære budsjett (kommunalt finansiert), og prestelinjen har ansvaret for konfirmasjonsundervisningen der det ikke er sentralt finansierte kateketer. I dagens ressursituasjon der det er mangel på prester, ser vi flere steder at det er kirkelig undervisningstilsatte i trosopplæringen som i praksis har tatt ansvar for konfirmantundervisning, og at trosopplæringsmidler blir benyttet til materiell- og driftsutgifter i konfirmantarbeidet. Dette betyr at trosopplæringsressurser (både stillinger og økonomi) brukes på oppgaver de ikke var ment for, og dermed uthuler ansvaret for å bidra med ressurser hos prestetjenesten og kommunene. Et felles fordelingssystem for kirkelig undervisning må derfor ta stilling til om en ønsker å overta ansvaret for dette eller ikke, og dimensjoneres deretter.

Pkt. 14.5: Bispedømmerrådet mener at fellesrådet fortsatt er den beste lokale forvalteren av trosopplæringstilskuddet. Vi erfarer likevel at det er et behov for en klargjøring av hvem som har myndigheten over tildelte trosopplæringsmidler lokalt, og tydeligere retningslinjer om lokal forvaltning av disse. I dag tildeles midlene til fellesråd som forvalter disse på vegne av menighetene, og en forutsetter at menighetene i fellesrådsområdet kommer til enighet og samarbeider om best utnyttelse av midlene. I praksis skjer det flere steder at det blir konflikter omkring fordeling av midlene enten mellom menigheter og fellesråd eller mellom menighetene i samme fellesråd. Kan da en menighet trekke seg ut av et samarbeid og kreve «sine» midler pr. døpt, eller kan fellesrådet overprøve dette? Utvalget påpeker også at forvaltningsrutinene slik de nå er tilrettelagt forutsetter at tilskuddsmidlene for inneværende år først blir utbetalt av bispedømmerrådet etter at regnskapsrapport for foregående år fra tilskuddsmottager er mottatt og

behandlet. For noen fellesråd med anstrengt økonomi går dette ut over likviditeten og muligheten til å opprettholde kontinuiteten i arbeidet. Bispedømmeråd støtter utvalget i at denne praksisen bør endres.